

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115203739
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3115203739.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu Obec Horné Srnie, Družstevná 430/1, Horné Srnie, IČO: 00 311 588, právne zastúpeného JUDr. Michalom Guráňom, advokátom, Legionárska 7735/31B, Trenčín proti žalovanej P. D., bytom Za kostolom XXX/X, M. X. , štátnej občianky SR, o vypratanie bytu, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á vypratať byt č. X na 1. poschodí, vo vchode č. 0, v bytovom dome súp. č. XXX postavenom na pozemku parc. O. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 177 m², vedený Okresným úradom Trenčín katastrálnym odborom pre katastrálne územie M. X. na liste vlastníctva č. XXXX, a to do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal , aby súd uložil žalovanej povinnosť vypratať byt č. X na 1. poschodí, vo vchode č. 0, v bytovom dome súp. č. XXX postavenom na pozemku parc. O. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 177 m², vedený Okresným úradom Trenčín katastrálnym odborom pre katastrálne územie M. X. na liste vlastníctva č. XXXX, do XX dní od právoplatnosti rozsudku. V žalobe uviedol, že žalobca so žalovanou dňa 31.1.2008 uzatvorili nájomnú zmluvu platnú od 1.2.2008 na byt č. XXX/X nachádzajúci sa v M. X. súp. č. XXX/X ul. Za kostolom , na parcele č. XXXX/X, ktorý byt č. X je zapísaný na LV č. XXXX k.ú. M. X. a je vo vlastníctve žalobcu. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 31.12.2008 a po obojstrannej dohode písomne predĺžená dodatkom č. 1 zo dňa 2.1.2009 do 31.12.2009, dodatkom č. 2 zo dňa 30.12.2009 do 31.12.2010, dodatkom č. 3 zo dňa 30.12.2010 do 31.12.2011, dodatkom č. 4 zo dňa 30.12.2011 do 30.6.2012, dodatkom č. 5 zo dňa 29.6.2012 do 31.12.2012, dodatkom č. 7 zo dňa 28.12.2012 do 31.3.2013, dodatkom č. 8 zo dňa 2.4.2013 do 30.4.2013, dodatkom č. 9 zo dňa 2.5.2013 do 30.5.2013, dodatkom č. 10 zo dňa 31.5.2013 do 30.6.2013, dodatkom č. 11 zo dňa 1.7.2013 do 31.12.2013, dodatkom č. 12 zo dňa 27.12.2013 do 31.3.2014, dodatkom č. 13 zo dňa 1.4.2014 do 31.12.2014. Pred ukončením nájomného vzťahu žalobca žalovanú listom zo dňa 9.9.2014 vyzval na vypratanie a odovzdanie bytu , avšak žalovaná výzvu do spisania žaloby neuposlúchla, odmieta byt dobrovoľne vypratať. Keďže nájom bytu zanikol uplynutím doby, užíva žalovaná od skončenia nájomného vzťahu predmetný byt protiprávne, k bytu nemá žiadne užívacie právo.

2. Žalovaná so žalobou v písomnom podaní zo dňa 28.1.2015 nesúhlasila. Uviedla, že nájomný vzťah založený zmluvou o nájme bytu zo dňa 31.1.2008 medzi stranami sporu je potrebné považovať od počiatku za neplatný, pretože k uvedenému bytu nebola zrušená, resp. ukončená nájomná zmluva uzavretá medzi manželom žalovanej U. a jeho zamestnávateľom HSC š.p. M. X., ktorý mal k bytu pridelovacie právo. Táto nájomná zmluva založila spoločný nájom bytu manželov na dobu neurčitú,

príčom dosiaľ nebola žiadnou ďalšou zmluvou vypovedaná ani ukončená. Uvedené dokazuje aj výzva zamestnávateľa manžela žalovanej zo dňa 21.12.1989, ktorou sa zamestnávateľ domáha od všetkých nájomníkov, vrátane manžela žalovanej zaplatať nedoplatkov vzniknutých dodávkami tepla a teplej vody do bytov v bytovom dome súp. č. XXX do 15.1.1990. Žalobca ani jeho právny predchodca pôvodnú nájomnú zmluvu nevypovedali ani nezrušili. Napriek skutočnosti, že pôvodný nájomný vzťah trval, uviedol žalobca žalovanú do omylu a predložil jej na podpis novú nájomnú zmluvu na predmetný byt, a to dňa 31.1.2008. Nájomný pomer bol potom dodatkami každoročne predlžovaný až do 31.12.2014. Poukázala na ust. § 710 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nájom bytu zanikne písomnou dohodou medzi prenajímateľom a nájomcom alebo písomnou výpoveďou. Žalobca sa v žalobe zámerne vyhol skutočnosti, kto byt užíval pred uzavretím nájomnej zmluvy so žalovanou. Žalovaná spolu s manželom boli nútení v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20C 105/2015 domáhať sa určenia, že nájomný vzťah k bytu založený na základe nájomnej zmluvy z roku 1987 trvá.

3. Žalobca v podaní zo dňa 6.7.2015 popieral tvrdenia žalovanej, že existuje nájomný vzťah k predmetnému bytu založený nájomnou zmluvou z roku 1987; žalovaná tieto tvrdenia nijako nepreukázala, pretože nepredložila v tomto konaní ani v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20C 105/2015 samotnú nájomnú zmluvu.

4. Súd po vykonanom dokazovaní výsluchom žalovanej, oboznámením zmluvy o nájme bytu zo dňa 31.1.2008, dodatkov č. 1 až 5, č. 7 až 13 k tejto zmluve, oznámenia žalobcu o ukončení nájomného vzťahu zo dňa 9.9.2014, doručenky od žalovanej, výpisu z LV č. XXXX k.ú. M. X., odpovede na lustráciu sociálnej poisťovni, vyjadrenia žalovanej zo dňa 28.1.2015, vyjadrenie žalobcu zo dňa 6.7.2015, podania žalobcu zo dňa 4.6.2018, rozpisu dlhu nájomného predmetného bytu, obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín 20C/105/2015, najmä rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 20C 105/2015-144 zo dňa 11.11.2016, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co 158/2017-186 zo dňa 18.4.2018, obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín 18C/39/2018, výpisu LV č. XXXX k. ú. M. X. zo dňa 16.8.2018 vyhlásil na pojednávaní dňa 17.8.2018 rozsudok č.k. 20C 87/2018-106, ktorým žalobe vyhovel a žalobcovi priznal proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6Co 235/2018-143 zo dňa 23.12.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytkol súdu prvej inštancie, že rozhodol vo veci bez toho, aby vyčkal na výsledok konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 18C 39/2018, v ktorom sa žalovaná spolu s manželom proti žalobcovi domáhajú určenia, že nájomný vzťah medzi žalovanou obcou a žalobcami 1/, 2/ k predmetnému bytu trvá a určenia, že nájomná zmluva, ktorá nadobudla platnosť dňa 1.3.2002, zmluva o nájme bytu zo dňa 28.2.2003, dodatky č. 1 až 4 k zmluve o nájme bytu zo dňa 28.2.2003 a zmluva o nájme bytu zo dňa 31.1.2008 sú neplatné a Krajský súd v Trenčíne nevie v akom štádiu sa uvedené súdne konanie nachádza a preto vyhodnotil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako predčasné. S odkazom na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva súd druhej inštancie uložil súdu prvej inštancie vysporiadať sa s námietkami žalovanej v jej odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, posúdiť celkovú sociálnu situáciu žalovanej, možnosti iného bývania žalovanej, a posúdiť záujem vlastníka uplatňujúceho ochranu vlastníckeho práva na vypratanie bytu, pričom súd druhej inštancie v tomto smere poukázal na nečinnosť žalovanej zabezpečiť si adekvátne bývanie, dlhodobé neplatenie nájomného žalovanou, čo nemôže byť na ťarchu žalobcu ako vlastníka bytu. Dodal, že súd prvej inštancie môže prípadne určiť dlhšiu lehotu žalovanej na vypratanie.

6. Po vrátení veci súd prvej inštancie viazaný právnym názorom nadriadeného súdu doplnil dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením odvolania žalovanej zo dňa 25.9.2018, vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovanej zo dňa 5.10.2018, tlačiva o pomeroch žalovanej, potvrdenia Slovenskej pošty a.s. o výplate dôchodku žalovanej, výsledku lustrácie na internetovom katastrálnom portáli, podania žalobcu zo dňa 7.1.2019, vyčíslenia dlhu na byte zo dňa 3.1.2019, odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni ohľadom žalovanej a odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni ohľadom U. D. zo dňa XX.XX.XXXX, z internetu zadováženého výpisu z LV č. XXXX k.ú. M. X., obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18C/39/2018, najmä žaloby zo dňa 16.8.2018, späťvzatia žaloby zo dňa 20.9.2018, uznesenia súdu Okresného súdu Trenčín č.k. 18C 39/2018-14 zo dňa 23.10.2018.

7. Súd spor podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý s tým súhlasil.

8. Dňa 31.1.2008 uzavrel žalobca ako prenajímateľ so žalovanou ako nájomcom zmluvu o nájme bytu, predmetom ktorej bol dvojizbový byt č. X . nachádzajúci sa na prízemí bytového domu súp. č. XXX na ul. Za kostolom č. X v M. X.. Nájomný pomer vznikol 1.2.2008 a bol uzatvorený na dobu určitú do 31.12.2008. Následne uzavreli tie isté zmluvné strany dodatky k zmluve o nájme bytu zo dňa 31.1.2008, ktorými predlžovali nájomný pomer, a to dodatkom č. 1 zo dňa 2.1.2009 do 31.12.2009, dodatkom č. 2 zo dňa 30.12.2009 do 31.12.2010, dodatkom č. 3 zo dňa 30.12.2010 do 31.12.2011, dodatkom č. 4 zo dňa 30.12.2011 do 30.6.2012, dodatkom č. 5 zo dňa 29.6.2012 do 31.12.2012, dodatkom č. 7 zo dňa 28.12.2012 do 31.3.2013, dodatkom č. 8 zo dňa 2.4.2013 do 30.4.2013, dodatkom č. 9 zo dňa 2.5.2013 do 30.5.2013, dodatkom č. 10 zo dňa 31.5.2013 do 30.6.2013, dodatkom č. 11 zo dňa 1.7.2013 do 31.12.2013, dodatkom č. 12 zo dňa 27.12.2013 do 31.3.2014, dodatkom č. 13 zo dňa 1.4.2014 do 31.12.2014.

9. V konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20C 105/2015 sa žalovaná spolu s manželom U. D. proti žalobcovi v procesnej pozícii žalovanej strany domáhali určenia, že nájomný vzťah medzi žalovanou obcou a žalobcami 1/, 2/ k bytu č. 2 nachádzajúceho sa na 1. poschodí bytového domu súp. č. XXX na pozemku parc. č. O. XXXX/X, zapísané na LV č. XXXX k.ú. M. X. vo vlastníctve žalovanej obce trvá a určenia, že nájomné zmluvy a dodatky k nájomným zmluvám, ktorých predmetom je nájom uvedeného bytu uzavreté medzi žalobcami 1/, 2/ a žalovanou v období od februára 2002 do 31.1.2008 sú neplatné. Okresný súd po vykonanom dokazovaní rozsudkom č.k. 20C 105/2015-144 zo dňa 11.11.2016 žalobu žalobcov zamietol, a žalovanému priznal proti žalobcom nárok na plnú náhradu trov konania. Písomná nájomná zmluva ohľadom predmetného bytu nebola súdu na výzvu predložená žiadnou zo strán s vysvetlením, že takouto zmluvou strany nedisponujú. V konaní nebolo zo strany žalobcov preukázané uzavretie zmluvy o nájme bytu na dobu neurčitú ani ústnou formou. Je pravda, že ustanovenie § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje uzavrieť zmluvu o nájme bytu nie len v písomnej forme, ale aj inou formou (napr. ústne, konkludentne) v takomto prípade citované ustanovenie vyžaduje, aby sa spísala o obsahu zmluvy zápisnica. V konaní však nebola preukázaná ani dohoda o odovzdaní a prevzatí bytu žalobcom alebo spísanie zápisnice o tomto úkone, z ktorých by vyplývalo, že nájomný pomer k bytu bol v prospech žalobcov ako nájomcov pôvodne dojednaný na dobu neurčitú. Do spisu boli doložené len nájomné zmluvy uzavreté raz jedným, inokedy druhým zo žalobcov ako nájomcom so žalovanou obcou ako prenajímateľom, ale zakaždým na dobu určitú. Ani v konaní vypočutí svedkovia P. Q., U. O., ktorí boli starostami žalovanej obce v rokoch 1980 až 2010, teda v období, keď podľa tvrdení žalobcov mal byť predmetný byt zmluvne prenechaný do užívania žalobcovi 1/ na dobu neurčitú, nepotvrdili, žeby žalobcovia mali v minulosti uzavretú na daný byt nájomnú zmluvu, v ktorom by bol dohodnutý nájomný pomer na dobu neurčitú. Ani svedkyňa P. F., ktorá pracovala na bytovom hospodárstve žalovanej obce v rokoch 2002 až 2013, nedosvedčila, žeby pôvodná nájomná zmluva žalobcov na predmetný byt bola uzavretá na dobu neurčitú. Z vykonaného dokazovania teda nebolo preukázané, žeby žalobcovia uzavreli s obcou nájomnú zmluvu ohľadom predmetného bytu na dobu neurčitú. Aj druhý petit žaloby súd zamietol, pretože žalobcovia nemali naliehavý právny záujem na určení neplatnosti nájomných zmlúv a ich dodatkov. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia odvolanie, s ktorým predložili rozhodnutie Miestneho národného výboru v M. X. č. XXXX/XX - XXX zo dňa 3.12.1984 o pridelení dvojizbového bytu v dome súp. č. XXX v M. X. manželovi žalobkyne. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 17Co 158/2017-186 zo dňa 18.4.2018 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Súd druhej inštancie považoval nový dôkaz predložený v odvolacom konaní za neprípustný, pretože mal za to, že žalobcovia vlastnou vinou nepredložili tento dôkaz súdu prvej inštancie, keďže mohli od podania žaloby žiadať štátny archív o vydanie tohto dôkazu, resp. navrhnúť vykonanie tohto dôkazu súdu, čo však nespravili. Krajský súd v Trenčíne však doplnil, že aj v prípade pripustenia tohto dôkazu v odvolacom konaní by ním výsledok sporu nebol zvrátený. Nájomný vzťah totiž vznikol podľa vtedy platného ustanovenia § 154 Občianskeho zákonníka uzatvorením dohody o odovzdaní a prevzatí bytu. Rozhodnutie Miestneho národného výboru v Hornom Srní zo dňa 3.12.1984 o pridelení bytu teda nepreukazuje to, že strany uzavreli nájomnú zmluvu na byt na dobu neurčitú v roku 1987, ako uvádzali žalobcovia.

10. Zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18C 39/2018 bolo zistené, že žalovaná spolu s manželom U. D. podali dňa 16.8.2018 na Okresný súd Trenčín proti Obci Horné Srnie žalobu o určenie, že nájomný vzťah medzi žalovanou obcou a žalobcami 1/, 2/ k bytu č. 2 nachádzajúceho sa na 1. poschodí bytového domu súp. č. XXX na pozemku parc. č. O. XXXX/X, zapísané na LV č. XXXX k.ú. M. X. vo vlastníctve žalovanej obce trvá a určenia, že nájomná zmluva, ktorá nadobudla platnosť dňa 1.3.2002, zmluva o

nájme bytu zo dňa 28.2.2003, dodatky č. 1 až 4 k zmluve o nájme bytu zo dňa 28.2.2003 a zmluva o nájme bytu zo dňa 31.1.2008 sú neplatné. Z obsahu žaloby vyplýva, že uplatnený nárok opreli o tie isté skutkové a právne dôvody ako žalobu vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20C 105/2015. K žalobe priložili rozhodnutie Miestneho národného výboru v Hornom Srní č. 1157/84 - 254 zo dňa 3.12.1984 o pridelení dvojizbového bytu v dome súp. č. XXX v M. X. manželovi žalobkyne. V citovanom rozhodnutí je uvedené, že oprávňuje osobu, ktorej bol byt pridelený, aby s ňou vlastníkom domu podľa § 154 Občianskeho zákonníka uzavrel dohodu o prevzatí a odovzdaní bytu. Iné listinné dôkazy neboli k žalobe pripojené. Podaním zo dňa 20.9.2018 v spojení s podaním zo dňa 2.10.2018 žalovaná spolu s manželom U. D. vzali žalobu v celom rozsahu späť s odôvodnením, že sa im nepodarilo získať prostriedky procesného útoku, pretože boli skartované. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 18C 39/2018-14 zo dňa 23.10.2018 bolo konanie zastavené, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2018.

11. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe. Uviedol, že nájomný vzťah medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomcom skončil dňa 31.12.2014, kedy uplynula doba nájomného pomeru dojednaného posledným dodatkom k zmluve o nájme bytu. Žalobca popiera tvrdenia žalovanej, že by v 80 rokoch min. storočia bola uzavretá nájomná zmluva na predmetný byt na dobu neurčitú. Ďalej uviedol, že žalovaná dlhodobo neplatí nájomné za byt. Dlh žalovanej na nájomnom za byt ku dňu 31.5.2020 predstavuje sumu 2.441,13 Eur, pričom výška nájmu je 75 Eur mesačne. Žalobca podal žalobu o vypratanie bytu z dôvodu, že žalovaná neplatí nájomné za byt, žalovaná resp. členovia jej rodiny robia v bytovke sociálne rozbroje a žalobca plánuje byt dať do užívania iným osobám, pričom žalobca eviduje zoznam žiadateľov o pridelenie obecného bytu do užívania. Žalovaná sa doteraz nepokúsila nejakým spôsobom vyriešiť dlh na byte.

12. Žalovaná na pojednávaní nesúhlasila s podanou žalobou. Uviedla, že manžel žalovanej uzavrel so žalobcom nájomnú zmluvu na dobu neurčitú v roku 1984. Žalovaná túto zmluvu čítala. Ako oprávnení užívatelia bytu boli v zmluve okrem žalovanej a jej manžela uvedené aj ich štyri deti. Žalovaná neskôr požiadala starostu, aby nájom bytu prepísal na žalovanú, ale na dobu neurčitú. Pôvodná zmluva o nájme bytu bola vtedy zanesená na obecný úrad, kde si ju zamestnankyňa pani F. chcela ofotiť, no zmluvu už žalovanej nevrátila a žalovaná na to potom zabudla. Nová zmluva o nájme bytu na žalovanú však bola podpísaná na dobu určitú. V predmetnom byte býva žalovaná spolu s manželom a ich synom P. D.. P. D. je asi od roku 2014 invalidným dôchodcom, poberá invalidný dôchodok vo výške 231,60 Eur mesačne, nevládze chodiť, žalovaná sa stará o neho, k lekárovi ho vozí autom dcéra žalovanej P. D. ml.. Hluk v byte vyvolával práve tento syn žalovanej, keďže je duševne postihnutý. Žalovaná nájomné na byte neplatí z dôvodu, že starosta obce Horné Srnie U. M. jej povedal, že nájomné nemá dávať jemu, ale keď žalovaná nájomné chce platiť, má ho posilať na účet obce. V priebehu dvoch rokov by žalovaná mohla dlh na nájomnom vyrovať, keďže jej manžel poberá starobný dôchodok, ale má ísť pracovať do Čiech a odtiaľ by získal ďalší príjem. Žalovaná pracovať nemôže, pretože je chorá. Má astmu, zistili jej zápal žalúdka. Okrem dôchodku vo výške 175,90 Eur poberá žalovaná príspevok za opatrovanie syna P. vo výške 215,18 Eur mesačne. Manžel žalovanej poberá starobný dôchodok vo výške 236 Eur mesačne, po vykonanej zrážke z dôchodku. Na stravu spolu s manželom a synom minie žalovaná 250 až 300 Eur mesačne, za elektrinu platia 87 Eur mesačne, za vodu platia 20 Eur ročne. Žalovaná na lieky vynaloží 50 Eur mesačne, ide o lieky na štítnu žľazu, lieky proti bolesti algifen, omeprazol na žalúdok, vitamín B, vitamín C, lieky na osteoporózu. Užívala aj antibiotiká na žalúdok, kde jej zistili helikobaktera a tento liek jej predpísal MUDr. Y., gastroenterológ. Syn žalovanej užíva liek na duševnú poruchu timonil, a sulpirid. Žalovaná s manželom nevlastnia žiaden nehnuteľný majetok. Okrem syna P., ktorý býva s ňou, má žalovaná syna H. D., ktorý býva s priateľkou a 15-ročným synom v 1-izbovom byte v Nemšovej, syna U. D., ktorý býva v 1-izbovom byte v Novej Dubnici s priateľkou a 21-ročným synom, a dcéra žalovanej P. D. býva v 1-izbovom byte s priateľom a 15-ročným synom v Dubnici nad Váhom. Ďalej uviedla, že počas tohto konania si hľadala iné bývanie napr. v periodiku Pardon, avšak výška nájomného bola 350 Eur mesačne. Žalovaná aj telefonovala na takéto inzeráty, no stalo sa, že už boli ponuky neaktuálne, teda obsadené. V prípade, že súd žalovanej uloží povinnosť vypratať byt, žiadala, aby jej splnenie tejto povinnosti bolo uložené v primeranej lehote, kým si nenájde byt, teda aj do konca roka 2020. Poukázala na to, že celý život býva v tomto byte a teraz sa má z neho vystaňovať a obec jej nechce dať ani náhradný byt. Napokon uviedla, že na vyrovanie dlhu na nájomnom by si vzala pôžičku.

13. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. (ďalej len „Občiansky zákonník“) Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

14. Podľa § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka Nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

15. Podľa § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka Nájomná zmluva musí obsahovať označenie predmetu a rozsahu užívania, výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu. Mala by tiež obsahovať aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Ak sa nájomná zmluva neuzavrela písomne, vyhotoví sa o jej obsahu zápisnica.

16. Podľa § 703 ods. 1 Občianskeho zákonníka Ak sa za trvania manželstva manželia alebo jeden z nich stanú nájomcami bytu, vznikne spoločný nájom bytu manželmi.

17. Podľa § 710 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ak bol nájom bytu dohodnutý na určitý čas, zanikne tiež uplynutím tohto času.

18. Podľa § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka Pri zániku nájmu dohodnutého na určitý čas nemá nájomca právo na bytovú náhradu. Osobitný zákon môže ustanoviť, kedy aj v týchto prípadoch má nájomca právo na bytovú náhradu

19. Podľa § 871 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo osobného užívania bytu a právo užívania iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa mení dňom účinnosti tohto zákona na nájom. Spoločné užívanie bytu a spoločné užívanie bytu manželmi sa mení na spoločný nájom.

20. Žalobca sa v konaní domáhal ochrany vlastníckeho práva k bytu č. 2 na 1. poschodí, vo vchode č. 0, v bytovom dome súp. č. XXX postavenom na pozemku parc. O. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 177 m², zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie M. X.. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie M. X. bolo preukázané, že žalobca je vlastníkom predmetného bytu a je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva. Žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť vypratať tento byt z dôvodu, že ho žalovaná užíva neoprávnene, keďže nájom bytu skončil podľa nájomnej zmluvy dňa 31.12.2014. Ďalej bolo z predložených zmlúv preukázané, že žalobca ako prenajímateľ prenajal žalovanej ako nájomcovi uvedený byt na základe zmluvy o nájme bytu uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 31.1.2008 podľa § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka na dobu určitú. Medzi stranami sporu bol touto zmluvou o nájme bytu založený občianskoprávny vzťah, obsahom ktorého bola povinnosť žalobcu prenechať žalovanej do užívania predmetný byt po dojednanú dobu a povinnosť žalovanej hradiť dohodnuté nájomné. Z dodatkov č. 1 až 5, č. 7 až 13 k nájomnej zmluve, ktoré uzavreli sporové strany bolo preukázané, že nájom k bytu bol opakovane predlžovaný, naposledy dodatkom č. 13 zo dňa 1.4.2014 na dobu do 31.12.2014. Následne už žalobca odmietol uzavrieť so žalovanou ďalší dodatok, ktorým by predlžil nájom k bytu a v oznámení zo dňa 9.9.2014 oznámil žalovanej, že nájomná zmluva už nebude predlžená z dôvodu dlhoročného a opakujúceho rušenia domového poriadku, nočného klúdu a priestupkom proti občianskemu spolunaživaniu a nájomná zmluva skončí 31.12.2014. Nájomný pomer založený nájomnou zmluvou zo dňa 31.1.2008 uzavretou medzi sporovými stranami v znení jej dodatkov č. 1 až 5, č. 7 až 13 bol ukončený uplynutím dojednaného času nájomného vzťahu dňa 31.12.2014.

21. Žalovaná ani potom ako súd druhej inštancie zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 17.8.2018 nepreukázala svoje tvrdenia z jej písomného vyjadrenia k žalobe o tom, že jej manžel uzavrel s prenajímateľom nájomnú zmluvu na dobu neurčitú na predmetný byt v roku 1987 (na pojednávaní už tvrdila, že zmluva mala byť uzavretá v roku 1984) a že nájomný vzťah založený touto zmluvou naďalej trvá. Žalobca tieto tvrdenia žalovanej naďalej popieral. Žalovaná ani v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20C 105/2015 o určenie, že nájomný vzťah k bytu trvá nepreukázala, že nájomný pomer k predmetnému bytu bol dohodnutý na dobu neurčitú a preto bola jej žaloba právoplatne zamietnutá. Na

preukázanie existencie nájomného vzťahu založeného na dobu neurčitú nestačí ani rozhodnutie MNV v Hornom Srní zo dňa 3.12.1984 o pridelení bytu manželovi žalobkyne, ktoré predložila žalovaná spolu s odvolaním proti rozsudku súdu prvej inštancie a ktoré predložila aj v odvolacom konaní vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20C 105/2015. Súd poukazuje na to, že podľa § 155 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.1991 právo osobného užívania bytu (od 1.1.1992 podľa § 871 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmenené na nájom bytu) vzniklo osobe, ktorej bol byt pridelený až na základe uzavretia dohody o odovzdaní a prevzatí bytu do osobného užívania. Rozhodnutím o pridelení bytu do užívania vzniklo osobe, ktorej bol byt pridelený oprávnenie uzavrieť s vlastníkom bytu dohody o odovzdaní a prevzatí bytu do osobného užívania. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 17Co 158/2017-186 zo dňa 18.4.2018, ktorým rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20C 105/2015 zo dňa 11.11.2016 ako vecne správny potvrdil. Otázka trvania nájmu k bytu bola teda už právoplatne vyriešená rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20C 105/2015 zo dňa 11.11.2016 a tento rozsudok je pre sporové strany záväzný a súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie tohto rozsudku. Žalovaná neprodukovala dôkazy, ktoré by preukázali jej tvrdenia. Žalovaná nepredložila súdu ani ňou uvádzaný dôkaz, a sice výzvu zamestnávateľa manžela žalovanej zo dňa 21.12.1989, ktorou sa zamestnávateľ domáha od všetkých nájomníkov, vrátane manžela žalovanej zaplata nedoplatkov vzniknutých dodávkami tepla a teplej vody do bytov v bytovom dome súp. č. XXX do 15.1.1990. Ani táto listina by však nepreukazovala, že nájomný pomer k bytu bol zmluvnými stranami dojednaný na dobu neurčitú. Žalovaná zmluvu o nájme bytu na dobu neurčitú, resp. dohodu o odovzdaní a prevzatí bytu do osobného užívania alebo zápisnicu o tomto úkone nepredložila ani k žalobe podanej dňa 16.8.2018 na tunajší súd a zaevidovanej pod sp. zn. 18C 39/2018, ktorou sa spolu s manželom opätovne domáha určenia, že nájomný vzťah medzi žalovanou, jej manželom a obcou Horné Srnie k predmetnému bytu trvá. V tomto konaní ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 20C 105/2015 boli predložené zakaždým len nájomné zmluvy na dobu určitú uzavreté medzi žalovanou, resp. jej manželom ako nájomcami a žalobcom ako prenajímateľom. Navyše predmetom konania, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 18C 39/2018 bol ten istý nárok založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode ako žaloba v konaní, ktoré prebiehalo na tunajšom súde pod sp. zn. 20C 105/2015 a bolo právoplatne skončené dňa 31.5.2018, a v oboch konaniach vystupovali tí istí účastníci a tento fakt by nevyhnutne viedol v zmysle § 230 CSP pre prekážku rozhodnutej veci k zastaveniu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 18C 39/2018, pokiaľ by žalovaná sama nevzala žalobu vo veci sp. zn. 18C 39/2018 späť. Ide o ústavnoprávne vyjadrenie zásady „nikdy nie dva krát o tej istej veci“. Preto súd rozhodol o nároku prvým rozsudkom dňa 17.8.2018 a nečakal na právoplatné skončenie konania vo veci sp. zn. 18C 39/2018.

22. Doba trvania nájmu do 31.12.2008 je v zmluve o nájme bytu zo dňa 31.1.2008 zvýraznená tučným písmom. Z obsahu zmluvy vyplýva jednoznačne vôľa zmluvných strán založiť nájomný pomer na dobu určitú a žalovaná nepreukázala, žeby vôľa zmluvných strán smerovala k uzavretiu nájmovej zmluvy na dobu neurčitú. Žalovaná nepreukázala svoje tvrdenie o tom, že ju žalobca uviedol do omylu, keď jej dňa 31.1.2008 mal predložiť na podpis nájomnú zmluvu na dobu určitú napriek tomu, že pôvodný nájomný vzťah na dobu neurčitú podľa žalovanej trval. Žalovaná nepredložila ňou tvrdenú pôvodnú zmluvu, ktorou mal byť založený nájomný pomer k bytu v prospech žalovanej a jej manžela na dobu neurčitú. Na žalovanej v tomto smere spočívalo dôkazné bremeno. Žalobca uvedené tvrdenia žalovanej popieral a pokiaľ by žalovaná uniesla dôkazné bremeno a nájomnú zmluvu ohľadom bytu na dobu neurčitú predložila, vtedy by súd mohol skúmať dôvod a termín ukončenia takéhoto nájomného vzťahu, čo vyčítala žalovaná v odvolaní, že súd neskúmal v prvom rozsudku. Žalovaná v odvolaní namietala aj to, že súd nezohľadnil skutočnosť, že žalovaná s manželom v byte bývali od roku 2014, kedy bol byt pridelený do užívania manželovi žalovanej. Súd k tomu uvádza, že skutočnosť, že žalovaná s manželom v byte bývali aj pred uzavretím zmluvy o nájme bytu zo dňa 31.1.2008 nepreukazuje, že byt užívali na základe nájmovej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú. Z listín (nájomné zmluvy zo dňa 1.3.2002, 28.2.2003, dodatky č. 1, č. 2, č. 3, č. 4 k nájmovej zmluve zo dňa 28.2.2003), ktoré sú obsiahnuté v spise sp. zn. 20C 105/2015 a z nájmovej zmluvy zo dňa 31.1.2008 a dodatkov k nej vyplýva, že žalovaná, resp. jej manžel od roku 2002 až do roku 2014 podpísavali so žalobcom nájomné zmluvy ohľadom predmetného bytu vždy na dobu určitú. Z listín zároveň vyplýva, že v celom tomto období žalovaná ani jej manžel neprejavili výhrady k trvaniu nájmomného pomeru dojednávaného vždy na dobu určitú (čo by logicky spraviť mali, keď bol ako tvrdia pôvodne dojednaný nájomný pomer na dobu neurčitú). Uvedené nasvedčuje tomu, že nielen vôľa žalobcu ale aj vôľa žalovanej smerovala k uzatvoreniu nájmových zmlúv vždy na dobu určitú. Žalovaná s manželom až vo výzve na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu adresovanej žalobcovi zo dňa 8.12.2014 začali tvrdiť, že manžel žalovanej uzavrel so žalobcom

nájomnú zmluvu na byt na dobu neurčitú a dňa 9.3.2015 podali na tunajší súd žalobu o určenie, že nájomný vzťah k bytu trvá na základe nájomnej zmluvy dojednanej na dobu neurčitú.

23. Súd vyhodnotil aj sociálny aspekt, pomery na strane žalovanej a záujem žalobcu na vypratanie bytu. Žalobca, ktorý je vlastníkom bytu v zmysle § 4 ods. 3 písm. j/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení pri plnení úloh samosprávy spolupôsobí pri utváraní vhodných podmienok na bývanie v obci pre obyvateľov obce. Keďže podľa vyjadrenia žalobcu sú záujemcovia o pridelenie tohto obecného bytu do užívania, bolo povinnosťou žalobcu domáhať sa vypratania žalovanej z bytu, a to najmä za situácie, keď žalovaná dlhodobo neplatí nájomné za byt. Z vyplateného nájomného za byt totiž obec môže plniť iné svoje úlohy a povinnosti v zmysle zákona. Záujem obce na vypratanie bytu je teda nepochybne opodstatnený. Bolo preukázané, že žalovaná, jej manžel a ich syn, ktorý v byte spolu bývajú, majú nízke príjmy. Podľa výsledkov lustrácií, rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín č. S zo dňa 14.4.2020 a tvrdení žalovanej príjem žalovanej je starobný dôchodok vo výške 175,90 Eur a od 1.2.2020 peňažný príspevok za opatrovanie vo výške 215,18 Eur a príjem manžela žalovanej predstavuje starobný dôchodok vo výške 285,70 Eur, z ktorého sú mu strhávané zrážky vo výške 50,32 Eur mesačne a P. poberá invalidný dôchodok vo výške 231,60 Eur mesačne. Súd poukazuje však na to, že ide o príjmy pravidelné, vyplácané zo strany štátu, pričom po ich sčítaní výsledná suma príjmu celej rodiny predstavuje 858,06 Eur mesačne. Napriek tomu žalovaná dlhodobo neplatí riadne a včas nájomné za byt, pričom nájomné predstavuje len 75 Eur mesačne a celková výška dlhu za roky 2018, 2019, a za január 2020 až máj 2020 podľa tvrdenia právneho zástupcu žalobcu a podľa predloženého vyúčtovania nedoplatku na byte predstavuje ku dňu 31.5.2020 sumu 2.441,13 Eur. Žalovaná nespochybňovala, že nájomné za byt nehradí. Tvrdenie žalovanej, že nájomné neplatí z dôvodu, že starosta obce Horné Srnie U. M. jej povedal, že nájomné nemá dávať jemu, ale keď ho chce žalovaná platiť, má ho posielat' na účet obce nemožno v žiadnom prípade považovať za relevantný dôvod, ktorý by žalovanú oprávňoval neplatiť mesačné nájomné za byt. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalovaná neplatila nájomné viac rokov. Nevierohodne potom vyznieva prísľub žalovanej prednesený na poslednom pojednávaní, že žalovaná dlh na nájomnom splatí v lehote dvoch rokov, resp. že si vezme pôžičku na vyrovnanie tohto dlhu. Žalovaná nevlastní nehnuteľnosť, v ktorej by mohla bývať. Jej tri plnoleté deti bývajú v jednoizbových bytoch a každé z detí byt užíva s ďalšími dvoma členmi rodiny. Do času, kým si žalovaná s manželom a synom P. nenájde iné vhodné ubytovanie sa žalovaná a členovia jej domácnosti môžu presťahovať k plnoletým deťom žalovanej, ktoré majú zabezpečené vlastné bývanie. Žalovaná uvádzala, že si počas tohto konania hľadala iné bývanie napr. v periodiku Pardon, no výška nájomného bola 350 Eur mesačne, prípadne boli obsadené byty, keď už reagovala na ponuku prenájmu v inzeráte. V tejto spojitosti však súd poukazuje na to, že konanie o vypratanie bytu prebieha od roku 2015, pričom žalovaná vedela, že jej dôkazná situácia je nepriaznivá, keďže druhú žalobu podanú na tunajší súd dňa 16.8.2018 a zaevidovanú pod sp. zn. 18C 39/2018 o určenie, že nájomný pomer založený na dobu neurčitú trvá vzala podaním zo dňa 20.9.2018 späť z dôvodu, že nájomnú zmluvu na dobu neurčitú sa jej nepodarilo zadovážiť, no napriek tomu žalovaná neuhradila dlh na nájomnom a ani si nenašla iné bývanie. Vzhľadom na uvádzané okolnosti mala žalovaná podľa názoru súdu vyvinúť v tomto smere väčšiu snahu, prípade dohodnúť sa na prenájme iného bytu aj za vyššie mesačné nájomné než bola povinná doteraz žalobcovi platiť, keďže úhrnná výška príjmov všetkých členov domácnosti žalovanej aktuálne predstavuje 858,06 Eur mesačne. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 5.6.2020 uviedol, že si nemyslí, žeby žalobca trval na podanej žalobe, ak by žalovaná uhradila dlh na nájomnom a riadne platila mesačné nájomné. Možno potom ustáliť, že sama žalovaná si zavinila, že sa ocitla v tejto situácii, keď je proti nej podaná žaloba o vypratanie z bytu, žalobca nechce s ňou uzavrieť novú nájomnú zmluvu na byt, pretože žalovaná nevyrovnala doteraz starý dlh na nájomnom a neplatí riadne a včas mesačné nájomné za byt. Uvedené skutočnosti sú v neprospech žalovanej a súd uzavrel, že je v posudzovanom prípade potrebné dať prednosť vlastníckemu právu žalobcu pred právom žalovanej na obydlie. Vychádzajúc z čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 3 Ústavy SR mal súd za to, že uvedený zásah do práva žalovanej na ochranu súkromného a rodinného života, ktorého súčasťou je aj právo na obydlie je nevyhnutný a je v súlade so zásadou dobrých mravov zakotvenou v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

24. Keďže nájomný pomer k bytu na základe zmluvy o nájme bytu zo dňa 31.1.2008 v znení jej dodatkov skončil podľa § 710 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplynutím dojednanej doby dňa 31.12.2014 a žalovaná nepreukázala, že má iný právny titul, ktorý by ju oprávňoval užívať predmetný byt, súd po vykonanom dokazovaní uzavrel, že žalovaná byt užíva bez právneho dôvodu. Preto súd žalobe v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka vyhovel a výrokom I. uložil žalovanej povinnosť vypratať predmetnú nehnuteľnosť.

25. Lehotu na plnenie určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorú lehotu považoval za primeranú na vypratanie bytu vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery žalovanej. V uvedenej lehote by mala byť žalovaná schopná zabezpečiť si nové bývanie a vykonať potrebné úkony na vypratanie bytu. Súd zohľadnil skutočnosť, že žalovaná a jej manžel sú starobnými dôchodcami a žalovaná opatruje duševne chorého plnoletého syna s tým, že bývanie budú musieť zabezpečiť pre všetkých troch členov tejto domácnosti. Žalovaná bude potrebovať viac času než 15 dní (lehotu v tejto dĺžke na vypratanie bytu navrhoval žalobca) na zabezpečenie si iného bývania, keďže žalovaná bude môcť vyberať len z niektorých ponúk na prenájom, a to tých, pri ktorých bude schopná platiť mesačné nájomné vzhľadom na celkovú výšku príjmu žalovanej, jej manžela a ich syna. Súd však nemohol určiť dlhšiu lehotu (žalovaná navrhovala lehotu na vypratanie do konca roka 2020), pretože musel vziať zreteľ na doterajšiu dĺžku konania, ktoré prebieha od roku 2015, a takouto lehotou na vypratanie by bolo zasiahnuté do práva žalobcu na splnenie povinnosti vypratať byt v primeranej dobe.

26. Keďže bol nájom predmetného bytu dohodnutý na dobu určitú, žalovanej podľa § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka nevzniklo právo na bytovú náhradu. Nárok na bytovú náhradu nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 4 zákona SNR č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami v znení neskorších predpisov, keďže nešlo o situáciu, že byt bez zavinenia nájomcu nebolo možné ďalej užívať a nešlo ani o služobný byt alebo o byt osobitného určenia. Nebol zistený žiadny dôvod, aby vypratanie bytu bolo viazané na zabezpečenie bytovej náhrady. Uloženie povinnosti žalobcovi zabezpečiť žalovanej bytovú náhradu rozhodne nie je na mieste, keďže do tejto situácie, keď žalobca nechce uzavrieť so žalovanou novú nájomnú zmluvu sa žalovaná dostala vlastnou vinou, pretože dlhodobo neplatila žalobcovi nájomné za byt.

27. Súd nevykonal žalovanou navrhnutý výsluch svedka U. O., k skutočnostiam, ktoré sa týkajú jeho vedomosti, o tom, že pôvodne bola nájomná zmluva dojednaná na dobu neurčitú a neskôr bola zmenená na dobu určitú a ktorý mal žalovanej podľa jej tvrdenia povedať, že pôvodná zmluva je uložená v archíve na Obecnom úrade v Hornom Srní. Uvedený svedok bol vypočutý v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20C 105/2015, pričom uviedol, že nájomnú zmluvu vedenú na manžela žalovanej ako nájomcu nečítal, preto nepozná jej obsah, a nemohol potvrdiť, či zmluva o nájme bytu bola uzavretá na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú. Strany v konaní 20C 105/2015 nepredložili súdu nájomnú zmluvu uzavretú na dobu neurčitú s odôvodnením, že ňou nedisponujú. Preto mal súd za to, žeby bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania znova vypočúvať tohto svedka. Súd nevykonal dokazovanie ani výsluchom svedkyne P. ml., ktorú navrhovala vypočuť žalovaná k tomu, že žalovaná nemá kam ísť bývať a k bytovým pomerom detí žalovanej. Žalobca nespochybňoval tvrdenia žalovanej o tom, že žalovaná nemá zabezpečené iné bývanie a ani tvrdenia žalovanej o bytových pomeroch jej detí, a preto výsluch navrhnutej svedkyne nebol potrebný; šlo by o nadbytočný dôkaz.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 257 CSP Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Pretože bolo žalobe v celom rozsahu vyhovené, podľa § 255 ods. 1 CSP za použitia zásady úspechu by mal úspešný žalobca proti žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd mal za to, že vo veci sú na strane žalovanej splnené dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré opodstatňujú nepriznať žalobcovi podľa § 257 CSP náhradu trov konania. Súd musel zohľadniť príjmové, majetkové a výdavkové pomery žalovanej, jej nepriaznivú sociálnu situáciu, v ktorej sa nachádza. Žalovaná je nemajetná, je starobnou dôchodkyňou, jej jediným príjmom je starobný dôchodok vo výške 175,90 Eur mesačne. Žalovaná sa nemôže popri dôchodku zamestnať a privyrobiť si, pretože jej to neumožňuje jednak jej nepriaznivý zdravotný stav a pretože sa musí starať o svojho plnoletého syna P. D., nar. X.X.XXXX, ktorý vzhľadom na jeho duševnú poruchu je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a vyžaduje celodenný dohľad a pomoc pri všetkých činnostiach, ako to vyplýva z komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín č. S č.z. XXXX/XXXXX zo dňa 6.4.2020. Od 1.2.2020

bol žalovanej priznaný príspevok za opatrovanie syna P. vo výške 215,18 Eur mesačne, avšak ten slúži na kompenzáciu sociálnych dôsledkov vyplývajúcich z ťažkého zdravotného postihnutia v oblasti mobility a orientácie, v oblasti komunikácie, v oblasti sebaobsluhy. Podľa tvrdení žalovanej jej trojčlenná domácnosť vynakladá mesačne približne 300 Eur na stravu, z čoho na žalovanú pripadá 1/3, teda cca 100 Eur, za elektrinu platia 87 Eur mesačne, žalovaná mesačne vynakladá cca 50 Eur na lieky na astmu, lieky na štítnu žľazu, na zápal žalúdka, osteoporózu, vitamíny. Súd vzal zreteľ aj na výšku trov konania, ktoré žalobcovi vznikli, a sa skladajú zo súdneho poplatku za žalobu v sume 99,50 Eur a z trov právneho zastúpenia, ku dňu 20.8.2018 vo výške 266,56 Eur podľa vyčíslenia právneho zástupcu žalobcu, pričom od tohto vyčíslenia právny zástupca žalobcu vykonal minimálne ďalšie dva úkony právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu, účasť na pojednávaní dňa 5.6.2020), za ktoré tiež patrí náhrada trov. Po zaplatení náhrady trov konania žalobcovi by nemala žalovaná dostatok prostriedkov na úhradu svojich základných životných potrieb, teda na zakúpenie stravy, liekov, hygienických potrieb, úhrady energií do bytu, resp. aj nájomného v prípade nájdenia si iného bývania. Uloženie povinnosti žalovanej k náhrade trov konania žalobcu za súčasného uloženia povinnosti na vypratanie bytu by bolo podľa názoru súdu vzhľadom na okolnosti daného prípadu neprímerane tvrdé. Žalobca je obcou s vlastným rozpočtom, nie je odkázaný na náhradu trov konania, netvrdil, žeby nepriznanie náhrady trov konania výrazne zasiahlo jeho majetkové pomery. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd výrokom II. žalobcovi podľa § 257 CSP nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.